

[Christmas Møller.]

det andet høje Ting har givet den ærede Regering. Hvilke Vilkaar er det, det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen i Dag beklager sig saa ynkværdigt over? Mon det ikke var rimeligt, at det ærede Medlem slog op paa de Taler, han selv holdt ved første Behandling af Finansloven i 1929, ved tredje Behandling af Tillægsbevillingsloven af 1930, ved tredje Behandling af Tillægsbevillingsloven af 1931? Jeg skal spare Tinget for Citater, men bede det ærede Medlem selv se dem efter, for jeg nærer ingen Tvivl om, at Citatkampen i den kommende Tid overfor den ene og den anden ikke bliver for ringe, saa jeg synes, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen skulde mindes sine Taler efter Rigsdagssamlingerne 1929—30 og 1930—31, og hvilken Fornøjelse det ærede Medlem da havde.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen takkede den høje Regering, aldrig havde vi i dette Land haft en Regering som den; trods Vanskeligheder, sagde han, havde denne Regering gennemført Forslag af stor saglig Karakter, i særlig Grad blev Handelsministeren rost for at have gennemført Banklov, Aktielov og Næringslov, og paa alle Omraader viste ikke blot Statsministeren, men ogsaa de andre Medlemmer af Regeringen sig som fremragende Dygtigheder, der formaaede at tæmme Oppositionen til højre, saa med den ene og saa med den anden. I 1929—30 og i 1930—31 havde det ærede Medlem saa at sige intet andet at gøre end at takke Regeringen for, at den overhovedet vilde være Regering her i Landet; med fremragende Dygtighed havde denne Regering ledet Arbejdet og gennemført et stort Lovgivningsarbejde.

Hvis nu denne Betragtning er rigtig — at der var nogen Overdrivelse i det, tror jeg det ærede Medlem vil være enig med mig i; men hvis bare Halvdelen af det — for at være skaansom overfor det ærede Medlem — var rigtig, saa ved det ærede Medlem jo lige saa godt som jeg, at alle disse Foranstaltninger kun kunde gennemføres, naar enten begge Oppositionspartier eller et af dem støttede Regeringen. Og det er ogsaa det, der faktisk er sket.

Derfor siger jeg til Regeringspartierne i denne Sal: Det er fuldkommen urigtigt, at Oppositionspartierne, og specielt det kon-

servative Folkeparti — jeg kan henvise til den første Tale, der lød efter Valget den 24. April 1929 —, vilde stille sig i gold Opposition til Regeringen. Vi tog Valgets Nederlag, vi erkendte Forholdenes Udvikling og sagde, at Regeringen var en parlamentarisk Regering, som vi naturligvis maatte samarbejde med.

Og hvordan var det saa med Samarbejdet i Rigsdagssamlingen 1931—32? Ogsaa her kunde det maaske være rimeligt, at det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen saa efter, hvad han i for ham mere festlige Stunder har udtalt fra denne Talerstol. I Forsvarsspørgsmaalet, som længe havde været et vigtigt Spørgsmaal, hvorom stor Strid stod, lykkedes det denne geniale Regering at samle alt, hvad der var af Demokrati i dette Land, om en Ordning. Og hvad den økonomiske Politik i Rigsdagssamlingen 1931—32 angaar, kan det ærede Medlem vel nok mindes Oktoberforliget i 1931, og hvilken Glæde det ærede Medlem havde af dem, der gik ind i et positivt Arbejde. Og det ærede Medlem kan vel ogsaa nok huske den Glæde, han havde i Sommeren 1932, da vi den 21. Juni i det høje Folketing, alle 4 Partier, gav *Regeringen* — det er det Udtryk, man bruger —, gav Landet en Lovgivning paa det økonomiske Omraade, som var Dagens og Vejens, som var præget deraf, men som i meget høj Grad var i Tilslutning til de Ønsker, Ministeriet havde haft.

Naar derfor det ærede Medlem siger: Hvad er det for urimelige Vilkaar, man har givet denne Regering at arbejde under? saa henviser jeg til den Stilling, som mit Parti og Oppositionspartierne i det hele taget gennem 3 Rigsdagssamlinger har indtaget overfor Ministeriet Stauning.

Paa et af de Omraader, hvor Arbejdet for Regeringen naturligvis maa være af særlig væsentlig Betydning, og hvor Regeringen, nær knyttet som den er til Fagforeningsbevægelsen og Arbejdernes store Masse, maa have en ganske særlig Interesse i at fremme Lovgivningsarbejdet, lykkedes det ved Juniforliget i Sommer at gennemføre en Arbejdsløshedslov, som paa visse Omraader efter min Opfattelse — paa adskillige Omraader efter Socialdemokratiets Opfattelse — er en afgjort Forbedring i Forhold til den Lov, der blev vedtaget i 1927, og jeg beder den høje Regering, den højtærede